

वा० रा०

आश्चर्यांतरमाह ॥ कृताभिषेकैरिति नविशुष्यन्ति तीर्थवैभवात्तत्तपोवैभवाच्चेतिभावः ॥ २६ ॥ आश्चर्यांतरमाह ॥ देवेति ॥ कृतानि दत्तानि अतिमृदुकुवलयसहितानि पुष्पाणि नाद्यापि म्लानत्वं यांति तत्तपःप्रभावादितिशेषः ॥ २७ ॥ उपसंहरति कृत्स्नमिति ॥ दृष्टंत्वया मयादर्शितं ॥ श्रुतंत्वया मयाश्रावितं ॥ अभ्यनुज्ञाता त्वयेतिशेषः ॥ तत्तस्मात् एतत्कलेवरं त्यक्ष्यामीतिइच्छामि ॥ २८ ॥ एषां मुनीनामयमाश्रमः ॥ येषां चाहं परिचारिणी ॥ तेषां भावितात्मनां सदानुसंहितपरमात्मनां मुनीनां समीपं गं

आ० का०

॥११४॥

कृताभिषेकैस्तैर्यस्तावल्कलाः पादपेष्विह ॥ अद्यापिनविशुष्यन्तिप्रदेशेरघुनंदन ॥ २६ ॥ देवकार्याणिकुर्वद्भिर्यानीमानिकृतानिवै ॥ पुष्पैः कुवलयैः सार्धं म्लानत्वं न तु यांतिवै ॥ २७ ॥ कृत्स्नं वनमिदं दृष्टं श्रोतव्यं च श्रुतंत्वया ॥ तदिच्छाम्यभ्यनुज्ञातात्यक्ष्याम्येतत्कलेवरं ॥ २८ ॥ तेषामिच्छाम्यहंगंतुं समीपं भावितात्मनां ॥ मुनीनामाश्रमो येषामहंच परिचारिणी ॥ २९ ॥ धर्मिष्ठं तु वचः श्रुत्वा राघवः सह लक्ष्मणः ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे आश्चर्यमिति चाब्रवीत् ॥ ३० ॥ तामुवाच ततो रामः शवरीं संशितव्रतां ॥ अर्चितो हंत्वया भद्रे गच्छ कामं यथा सुखं ॥ ३१ ॥ इत्येव मुक्ता जटिलाचीरकृष्णाजिनांवरा ॥ अनुज्ञाता तुरामेण हुत्वात्मानं हुताशने ॥ ३२ ॥ ज्वलत्पावकसंकाशास्वर्गमेव जगाम ह ॥ दिव्याभरणसंयुक्ता दिव्यमाल्यानुलेपना ॥ ३३ ॥ दिव्यां वरधरातत्र बभूव प्रियदर्शना ॥ विराजयंती तं देशं विद्युत्सौदामिनी यथा ॥ ३४ ॥ यत्र ते सुरुतात्मानो विहरन्ति महर्षयः ॥ तत्पुण्यं शवरीस्थानं जगामात्मसमाधिना ॥ ३५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० आर० चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥७५॥

तुमहमिच्छामि इति चाब्रवीत् ॥ २९ ॥ श्रुतार्थमुद्दिश्येतिशेषः ॥ ३० ॥ संशितव्रतां तीक्ष्णव्रतां ॥ ३१ ॥ आत्मानं हुताशने हुत्वा स्वाचार्योपदिष्टमार्गेणेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ स्वर्गं ब्रह्मलोकमेव ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यत्र ब्रह्मलोके तत्पुण्यस्थानं शवरी आत्मसमाधिना जगाम ब्रह्म समाधिनेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति रामाभिरामे० रा० ति० वा० आर० चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥ ७४ ॥ ॥७५॥

॥११४॥